

жешь че Чинж Хлоіж да ви дадеотъ свинскѣ-тѣ плешкѣ, шо останѣ дне-сь отъ обѣчь. Ты и Анди трѣбѣ да сѣ огладиѣли.

— » Господжіа-та іе тврьдѣ много добра кѣмъ насѣ каза и Семѣ и наско-ро сѣ поклови и излѣзе.

— Читатели-ты нашилесно ше про-умѣятъ сега, шо-то казахмы по-горѣ че Мастерѣ Семѣ имаше іестес-твенный талантѣ, сѣ който безсумне-щїе бы сѣ възвысилъ на високоѣ сте-пень въ политический-тѣ животѣ— іе-динѣ талантѣ да прѣвръща въ капи-талѣ всѣко іедно иѣщо, за да придо-быва честь и слава за себеси. И като сѣ прѣсторп блѣгочестивѣ и бо-гобоязливѣ предѣ Господари-ти сѣ той нахлупи вѣйкѣ-тѣ на главѣ-тѣ сѣ, накриви иѣ на іеднѣ стражѣ и сѣ опѣти кѣмъ вѣдѣніе-то на чинѣ Хло-іж сѣ наѣрєкїе да сѣ поголѣми и въ готварницѣ-тѣ.

— Азѣ ше имѣ пуснѣ дымѣ въ очи-ти на тїе негрїтїане, подума сѣ той самѣ сѣ. » Сега азѣ имамѣ случїи да имѣ сѣ пѣхнѣ въ очи-ти.

Трѣбѣ да заблѣжїмѣ че іеднѣ отъ най голѣми-ти удоволствїи за Сема бѣ да ізди сѣ господарѣ-тѣ сѣ въ политическї-ты сѣборанїи, и тамѣ да сѣ заровїи въ буренѣ-тѣ или задѣ пле-тѣ-тѣ или да сѣ искатери на иѣкоіе дръво и да слушѣ, шо сѣ говори сѣ най голѣмо удоволствїе, и подирѣ

кога сѣ връне при братїи-та сѣ, ка-то іеґо чрьпокожи, да гы поучява и да гы забавѣ сѣ сѣмѣши-ти орато-рскы раскривї, и всїчко това той прѣ-вїаше сѣ най голѣмо-то спокойствїе безѣ да сѣ засмѣіе. Слушѣ чеди-ты іеґовы бѣхѣ іеґрїтїане, чѣ чѣсто сѣ случяваше да сѣ стѣбержѣ на около му и бѣлы слушатели, кои-то сѣ зали-вахѣ сѣ сѣмѣхѣ, като глѣдахѣ Се-ма, а той сѣ надїгаше и голѣмѣше. Семѣ мыслїаше че іе роденѣ за да бѣде ораторѣ и не упущаше случїи за да сѣ поголѣми сѣ талантѣ-тѣ сѣ.

Пожежду чинѣ Хлоіж и Сема отъ старо время оше бѣ сѣ поїавило несѣгласїе, или да речемѣ по добрѣ тѣ бѣхѣ студены въ обходанїе-то сѣ іединѣ кѣмъ другїи. Нѣ Семѣ смѣташе сега да основе свои-ти дѣйствиї на сѣбснїи-тѣ департаментѣ и сѣ рѣши въ той-зи случїи да бѣ-де сѣ примирителенѣ духѣ зашо-то той знаїаше че заповѣди-ти на Гос-пожїѣ-тѣ ше сѣ исплѣнїятѣ буквал-но, иѣ надїаше сѣ да испечели мно-го, ако не сѣ исплѣнїятѣ само по буквѣ а по духѣ-тѣ. Слѣдователно той сѣ іавї предѣ чинѣ Хлоіж сѣ много жаловїтѣ и покоренѣ видѣ, като чловѣкѣ, кой-то много іе тег-лилѣ за брата сѣ. Той надлѣго при-каза че господжіа-та го іе проводїла да иде при чинѣ Хлоїа за да му да-де иѣщо сѣ коіе-то да може да подкрѣпи телесни-ти сѣ сїли, и така призна несумнїнно че чина Хлоїа имѣ верховни права надѣ сѣ-